

Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport februari 2023

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Det är redan mitten av februari och det betyder också att det är dags att planera in vårt årsmöte: Vi tänkte även nu ha mötet i en lokal på Strindbergsgatan, den 14 mars kl 18.00. Meddela mig om ni vill komma; monica@djurskyddiost.se eller min mobil 0733-573165.

Sankt Petersburg

Vi kan fortfarande inte skicka några pengar till Elena. Hon klarar sig ganska bra, det värsta är att hon inte får tag i mediciner och specialfoder till de djur som behöver. Det mesta har tagit slut i Ryssland och det är svårt att importera från andra länder.

Tyvärr måste vi meddela att Emma, hunden med hudproblemen, har avlidit. Elena vet inte varför, hon somnade bara in en dag. Nu slipper hon i alla fall lida, hon var en av hundarna som behövde medicin och specialfoder.

De två första bilderna visar Elenas senaste hund, Larsik, han är ca 1,5 år. Elena hade sett honom vid ett mycket nergånget hus där det bodde två personer med sina hundar. De som bodde där hade många problem och en dag brann huset ner. Tyvärr blev både paret och några hundar kvar inne i huset. Larsik var utanför, men blev då utan hem. Eftersom han inte har så mycket päls och det var kallt ute, så åkte Elena dit den 22 december och letade upp honom och tog med sig honom hem.

Larsik när han vill ha lite extra kärlek lägger han sin tass på Elena.

Huset som senare brann ner

Några hundar som Elena matar när hon är ute på sina rundor.

Laska

Laska tränar upp sina muskler

Laska hittades vid järnvägsspåren där hon bodde. Hon är en äldre hund. När de röntgade henne upptäckte de att hon blivit skjuten, kulan hade snuddat ryggraden, så hennes bakben gjorde det svårt för henne att gå. Nu får hon träna upp sig i en speciell maskin, sen får hon flytta hem till Elena när hon klarar att gå själv igen.

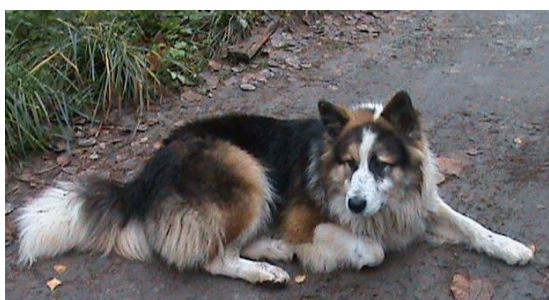

Alice med sina valpar

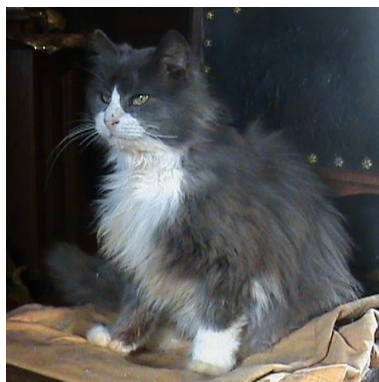

Alice med en av sina äldre valpar

När Alice hittades var det redan försent att kastrera henne, hon fick 8 valpar. Ägaren ville dränka valparna, det var så han gjort tidigare. Elena övertalade mannen att hon skulle få alla hundarna. Mannen gick med på det och nu bor dem hos en vän till Elena för att senare kunna adopteras ut.

Minns ni Archy som Elena adopterade ut till en familj. Han mår idag toppen och är i fin form.

Här är katten Maxim som kom till Elena för ett tag sedan. Hon har nu blivit en väldigt stor katt. Hon gillar att gå ut i snön och ”bada”. Sen hoppar hon upp i Elenas säng och kryper in under täcket med sin våta och kalla päls 😊

Yakutsk, Ryssland

Situationen i Yakutsk som vi tidigare skrivit om är fruktansvärd. I stället för att bygga ordentliga hundhem så har myndigheterna bara hägnat in en bit mark och där slänger de in alla hundar som fångas in. Idag är det ca 1000 hundar där och det är bara de starkaste som överlever. Många valpar blir sjuka och dör. De svagaste hundarna blir utan mat och de dödas ofta av de större hundarna eftersom de alltid får för lite mat (som dessutom mest består av gammalt bröd)

Det är just nu -40 grader i Yakutsk så även om ett flertal volontärer försöker hjälpa hundarna så är det svårt – de hundar som får bo i boxar är hopträngda i alldeles för små boxar och dem är byggda av plåt, det gör att det blir för kallt på vintern (där är dessutom vintern väldigt lång och kall) och för varmt på sommaren.

Kvinnan som är föreståndare över det här stället är en djurvän (till skillnad mot mannen som var föreståndare före henne) så hon försöker göra förändringar, men det tar tid. De har också en veterinär där, men tyvärr är han inte särskilt välutbildad, så många hundar blir felbehandlade, samt att kastreringarna blir dåligt utförda och innebär lidande för hundarna. Men eftersom han är släkt med de som styr i Yakutsk går det inte att få bort honom. Många invånare i Yakutsk låter sina hundar gå ute själva. Om deras hund fångas av hundfångarna, så tar de bara en ny hund från gatan..

Det är nästan omöjligt för Elena och andra djurvänner att hjälpa hundarna (även katterna) i Yakutsk. De motarbetas hela tiden, och de som lyckas måste snabbt gömma hundarna/katterna och sedan försöka smugla ut dem därifrån. Elena ska nu försöka få hem en 8-månaders valp, vi får bara hoppas att hon lyckas.

Travnik, Bosnien

Vi trodde att TRAVNIK-sheltret kommer att lösa situationen med de hemlösa hundarna - tyvärr har det visat sig att sheltret är både underbemannat och underfinansierat - volontärerna går dit så ofta de kan och tar med sig mat samt läkemedel till hundarna.

Sheltret (Goleš dog shelter i Travnik) är överfull - hundarna trängs i små hundgårdar, de kommer aldrig ut. Dagsransonen per hund är väldigt låg, den räcker inte ens till friska hundar, för sjuka eller gamla hundar finns det inga extra resurser.

Det saknas mat, desinfektionsmedel, mediciner, vaccinationer, avmaskningsmedel, skydd mot externa parasiter. Hundarna är i väldigt dåligt skick, ofta utmärglade, sjuka. Förut fick de mat bara under vardagarna, nyligen har man ändrat rutiner och hundarna matas även under helger.

Volontärerna väddar ständigt om hjälp från allmänheten - de besöker sheltret regelbundet, tar med sig förnödenheter, matar hundarna med burkmat (hundarna får de enbart torrfoder, som kan vara svårsmält för vissa

hundar och helt omöjlig att få i sig för gamla med dåliga tänder - och att lägga fodret i blött innan servering kommer inte på fråga med så få personer som ombesörjer sheltret).

Volontärerna arbetar hårt för att leta efter hem till hundarna - att hitta hem i Bosnien är i princip omöjligt, de lyckas ibland hitta adoptörer i andra länder. Nedan bild på samma hund: tagen när hunden hämtades i sheltret och några månader senare, i sitt nya hem i Storbritannien.

Pga. dåliga villkor letar volontärer efter alternativa lösningar till hemlösa hundar de hittar - jourhem, pensionat, privatpersoner som vill hjälpa. Alla hundar steriliseras - det är det enda sättet att stoppa lidandet. Men deras resurser är begränsade - de ber ständigt om donationer. Hittills i år har DiÖ bekostat sterilisering av 3 hemlösa tikar, som sedan placerades i jourhem i väntan på att hitta egna permanenta hem.

Montenegro

Vi steriliserar för fullt, både hundar och katter. Vår insats har verkligen förändrat djurens situation därnere - nästan inga valpar eller kattungar föds längre. Och de som får valpar/kattungar - de har tyvärr en ägare, som har låtit sin tik para sig, sen slänger han de nyfödda valparna i en skokartong eller i en plastpåse. Därför är det viktigt att hjälpa ägarna sterilisera sina tikar - vi sponsrar med halva beloppet (sterilisering av en tik kostar ca 800kr, DiÖ betalar hälften)

För hemlösa hundar betalar vi även för 10 dagars eftervård, innan de kan släppas ut på gatan igen.

En av våra medlemmar har sponsrat 3 kattfällor för att kunna fånga vildkatter samt deras sterilisering. Efter konvalescensen kommer katterna att släppas i sitt gamla revir. I skrivandes stund har 2 förvildade katter fångats och steriliserats.

Montenegro - övrigt stöd

Många medlemmar skänker pengar till Bubas arbete med djuren, här kommer ett kort sammanfattning av hennes arbete under de senaste 3 månaderna:

Den största nyheten är att Flock, den trebenta hunden, har blivit adopterad. Flock hittades i somras - hans ena framtass var skadad i en bilolycka. Benet gav inget stöd, det hängde löst. En skadad hund klarar sig inte på gatan - tack vare donationer kunde Buba placera Flock i ett pensionat i väntan på att benet skulle bli bättre. Efter 3 månader bedömde veterinären att benet måste amputeras - som tur var är Flock ingen stor hund, väger bara 13 kilo, är ung och stark. Benet amputerades, såret läkte fint, Flock har börjat lära sig att gå på bara 3 ben. Att släppa Flock tillbaka på gatan var otänkbart - livet ute är farligt för alla hundar, i synnerhet de handikappade. En av våra vänner har öppnat sitt hem och sitt hjärta för Flock - efter en lång resa har Flock äntligen landat i sitt egna "för alltid" hem.

En annan stor nyhet var att en av "labradorvalparna" har blivit adopterad. Förra våren har en äldre dam, Vera, hittat en skokartong med 3 några dagar gamla valpar. Vera skötte om valparna tills de behövde mer utrymme (hon bor i en liten lägenhet), när de blev 4 månader placerades de i ett pensionat.

Valparna, Nora, Kira och Robi, blev vackra unghundar - och ingen har varit intresserad av att adoptera dem. Tills för några veckor sedan, då Buba har hittat ett hem till Nora i Polen - ett hem där det redan fanns en f.d. hemlös hund, hittad på Montenegros gator. Nu arbetar Buba på att hitta ett hem till Kira och Robi.

Ibland kommer det även svåra stunder, när hundarna råkar illa ut. Det händer att folk som vill bli av med gatuhundarna lägger ut gift. En äldre tik, Crna och hennes son Zuki blev förgiftade. Crna dog tyvärr - det gick inte att rädda henne. Zuki kräktes upp giftet. Han blev förgiftat några dagar senare - igen.... Den gången var han riktigt sjuk, men han klarade sig. Vi får hoppas att han inte kommer att utsättas för gift fler gånger.

Jägare i Montenegro brukar använda hundar vid jakten - det finns en speciell ras, Posavac, som är väldigt populär i den regionen. Man ser ofta Posavac-hundarna på gatorna, utslängda av sina ägare - för det mesta har de blivit sjuka och "oanvändbara" - att gå till en veterinär finns inte i deras värld, de slänger ut hunden och skaffar en ny. Nyligen har Buba och en annan volontär, Vesna, hittat en underbar, försiktig, väldigt snäll hund.

Den var så utmärkt glad att han inte kunde stå på benen. De tog hunden till veterinären - det visade sig att Cody - det var det namnet han fick - lider av den tropiska sjukdomen hjärtmask. Sjukdomen sprids genom bitt från moskiter. Den måste behandlas, annars blir maskarna i blodet flera cm långa, till slut täpper de till blodkärlen i hjärtat och hunden dör.

Det finns behandling, men den är långvarig och krävande, att ge behandling på gatan fungerar inte. Buba och Vesna hittade ett tillfälligt jourhem till Cody, men i mars måste han lämna jourhemmet. Cody skulle kunna inackorderas i ett pensionat, men det kostar ca 1000kr i månaden, om de inte får donationer kommer Cody släppas ut på gatan igen.

På bilder nedan: Flock och Nora i sina nya hem, Cody i jourhemmet.

Detta var bara ett litet urval av Bubas och de andra volontärernas arbete - att skriva om allt skulle ta många sidor. Tusen tack för alla donationer!!!! De gör verkligen skillnad!!!

Riga, Lettland

På det fina och välskötta djurhemmet "A good home" i lettiska Riga, som vi har stöttat ekonomiskt i många år, finns det i skrivande stund 35 omhändertagna hundar och 45 omhändertagna katter. Vår förening var med och startade djurhemmet år 1999 och verksamheten förlitar sig helt på privata gåvor, bland annat från er faddrar och medlemmar, eftersom man inte har något ekonomiskt stöd från stat eller kommun.

Det finns 8-9 anställda på djurhemmet och lönerna ligger på en låg nivå, för att pengarna ska räcka till hyra, elektricitet, värme, reparationer, veterinärkostnader, djurmat och alla andra utgifter som uppstår dagligen. Man har en ansvarig djurhemschef, som är vår kontakt Astrida Karklina, en "project manager" som har hand om social media, press och reklam/kampanjer, fem djurvårdare, en nattvakt och en veterinär som arbetar deltid och kommer tre gånger i veckan. Dessutom finns ett 50-tal volontärer som tar promenader i skogen med hundarna eller socialiserar katterna, så att de blir tillräckligt tama för att omplaceras till nya familjer. Men Astrida och hennes kollegor kan inte ställa så höga krav på volontärerna, vad gäller närvaron, eftersom de är obetalda och kommer när de själva har möjlighet.

Kriget i Ukraina har också påverkat våra kollegor, på det sättet att man sammantaget har tagit emot ett 40-tal hundar och ett 10-tal katter som har flytt från Ukraina tillsammans med sina ägarfamiljer. Djuren har varit inkvarterade en längre eller kortare tid innan de har kunnat återförenas med ägarna eller fått nya familjer i Lettland. Ibland har djuren endast stannat under ett dygn eller i några dagar, den tid som har krävts för ukrainarna att hitta en bostad i Riga eller möjlighet att ta sig vidare till ett annat västeuropeiskt land. Det har hittills kommit cirka 40 000 ukrainska flyktingar till Lettland.

"A good home" är det modernaste djurhemmet i Lettland och ett av de största och man har även kontakt med de mindre och enklare djurhemmen i framför allt närområdet. Vid behov eller om det finns ett överskott skänker Astrida och hennes kollegor djurmat och veterinärmediciner till kollegorna på de mindre djurhemmen och man ger också stöd och råd till dem.

Överlag vill "A good home" gärna fungera som ett slags förebild, eftersom djurhemmet har funnits i så många år och man satsar stort på renlighet, utbildning av skolbarn och allmänhet, en bra organisation och trevlig miljö för både djur och personal. Det är "lite snack och mycket verkstad".

Djurhemmet tackar än en gång för den ekonomiska hjälpen från er faddrar och medlemmar. Det är ovärderligt! På hemsidan patversme.lv finns mer information om verksamheten. Tyvärr är texterna skrivna på lettiska, men det finns massor av bilder på djuren, personalen och djurhemmet. Hör gärna av er till oss, om ni har frågor!

Katterna har egna burar att dra sig undan i, men för det mesta står dörren öppen och de kan röra sig både inomhus och på uteplatsen.

Djurhemmet är en populär utflyktsplats för skola och allmänhet och ligger i ett grönt område i Rigas nordöstra utkant.

En stor del av utbildningen går ut på att ta emot skolklasser och lära barnen vilket ansvar det medför att ta hand om ett husdjur.

När barnen kommer till djurhemmet får de mata och leka med djuren och vissa av dem blir så klart favoriter.

Veterinären kommer och behandlar djuren tre gånger i Veckan och har ett eget litet rum på djurhemmet.

Här är några av volontärerna som kommer till djurhemmet för att promenera med hundarna i den närliggande skogen.

Övrigt

Vi har några gånger skickat bidrag till veterinären Emma Stratulat som arbetar med djurskydd i och kring Lasi i nordöstra Rumänien.

Hon har förutom en veterinärklinik tillsammans med sin man Adrian, ett stort engagemang för de hemlösa djuren. De tar hand om, kastrerar och hittar nya hem till många hundar varje år. Hem i andra länder, enstaka hundar har kommit till Sverige.

Emma och Adrian har under sista året byggt upp ett eget shelter, som bland annat DiÖ skänkt pengar till.

Emma har en stödförening i Sverige - Hundprojekt - Save a Life - som jobbar bara för att hjälpa henne.

Eva-Christine Bergström som förut var sekreterare i DiÖ har av sagt sig sitt uppdrag för att lägga all sin energi i denna förening.

Vi känner att DiÖ inte behövs längre och planerar för närvarande inte att lämna fler bidrag. Men vi önskar så klart Emma och Hundprojekt lycka till. Många hundar och katter i Rumänien far illa och deras arbete behövs.

*En än gång ett stort tack för allt ert stöd !
Hoppas att ni alla får en fin Vår.*

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3

Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se